

CONGRESUL SCRITORILOR

Între 18—23 iunie 1956, s-au desfășurat la București lucrările primului Congres al scriitorilor din Republica Populară Română. După cuvântul de deschidere al acad. Mihail Sadoveanu, asistența a întâmpinat entuziast salutul C.C. al P.M.R. adresat Congresului, rostit de tovarășul Miron Constantinescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R.

Acad. Mihai Beniuc a expus Raportul general asupra literaturii din R.P.R. și perspectivele ei de dezvoltare.

Au fost prezentate apoi corapoartele : Asupra problemelor prozei contemporane (de Petru Dumitriu), Asupra problemelor poeziei (de Dan Deșliu), Asupra problemelor dramaturgiei (de Mihail Davidoglu), Asupra criticii literare (de Paul Georgescu), Asupra literaturii naționalităților conlocuitoare (de Nagy Istvan), Asupra literaturii pentru copii și tineret (de Marcel Breslașu), Asupra traducerilor literare (de Alex. Balaci).

Scriitorul Aurel Mihale a prezentat Raportul asupra noului Statut al Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

Au fost alese organele statutare ale Uniunii Scriitorilor.

Congresul a adoptat o Rezoluție și a trimis un salut Comitetului Central al P.M.R.

Publicăm Salutul Comitetului Central al P.M.R. adresat Congresului scriitorilor, Rezoluția Congresului și Salutul adresat Comitetului Central al P.M.R. de către Congres.

Congresului scriitorilor din R. P. R.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român adresează un cald salut primului Congres al scriitorilor din Republica Populară Română.

Realizările istorice ale poporului nostru în făurirea și întărirea regimului de democrație populară, în construirea societății noi, socialiste, au determinat avântul creației literare, creînd condițiile apariției unor opere de seamă care au îmbogățit patrimoniul culturii noastre.

Preluînd din trecut tot ce a fost mai de preț în literatura poporului român și a naționalităților conlocuitoare, continuînd și dezvoltînd tradițiile realiste înaintate, scriitorii noștri și-au pus întreaga lor putere de creație în slujba poporului, în slujba cauzei construirii socialismului.

Scriitorii noștri se inspiră din exemplul de profund umanism, de bogăție de idei, de forță artistică și educativă, pe care-l dă literatura sovietică.

Ideile marxism-leninismului exercită o puternică influență asupra scriitorilor pe care-i ajută să vadă mai clar rolul și misiunea lor în societate.

Combaterea de către partid a teoriei antipopulare a „artei pentru artă“ a ajutat scriitorii valoroși să se elibereze de balastul decadentismului și a dat forță talentului lor.

Alături de scriitorii vîrstnici s-a ridicat o generație nouă de tineri scriitorii înzestrați, care se afirmă tot mai mult prin lucrările lor literare. Scriitorii de diferite formații slujesc prin talentul lor interesele poporului, cauza înfloririi patriei noastre și a apărării păcii.

În condițiile create de regimul democrat-popular, scriitorii din rîndurile naționalităților conlocuitoare aduc o prețioasă contribuție la dezvoltarea literaturii R.P.R., precum și la întărirea frăției dintre poporul român și celelalte naționalități prin numeroase cărți de valoare.

Literatura noastră este o literatură cu adevărat liberă, deoarece toți scriitorii talentați s-au situat în mod liber, deschis, pe baza propriei lor convingeri, de partea forțelor progresiste ale societății.

Aprecierea pe care milioanele de cititori o acordă oricărui succes al prozei, poeziei, dramei, satirei, criticii literare, stimulează pe scriitor să-și pună tot talentul, toată puterea inspirației artistice în slujba făuririi unor noi opere de valoare. Scriitorii luptă pentru a ridica literatura realist-socialistă spre culmile creației artistice, pentru a exprima în operele lor în toată plinătatea marile idei ale epocii noastre, conflictele ei esențiale, eroismul neasemuit al clasei muncitoare, al poporului care înfăptuiește cea mai profundă transformare revoluționară din istoria sa. De aceea, scriitorii și cititorii resping cu hotărîre orice tendință de a nega realizările de seamă obținute de literatura noastră în perioada de trecere la construirea socialismului.

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Român, relevînd realizările literaturii, a arătat că în creația literară se reflectă insuficient schimbările istorice ce se petrec în țara noastră. Sarcinile mărețe stabilite de Congres în domeniul dezvoltării industriei socialiste, transformării socialiste a agriculturii, înfloririi culturii, ridicării continue a nivelului de trai, consolidării orînduirii democrat-populare, sarcini care însușeșc în munca lor pe muncitorii, țărani, intelectualii patriei noastre, vor inspira, fără îndoială, scriitorilor noi opere literare de o mare forță artistică, pătrunse de elan revoluționar.

Partidul cheamă pe scriitorii să reflecte în operele lor, prin mijloace specifice artei, realitatea noastră complexă și clocotitoare, să redea în mod multilateral procesul de transformare și înnoire a societății noastre și schimbările profunde pe care acest proces le determină în psihologia, atitudinea morală, viața personală a oamenilor.

Scriitorii sînt chemați să înfățișeze în cărțile lor oameni care, biruind greutatea și neajunsuri, înfruntînd natura, schimbă înfățișarea țării noastre și îi înmulțesc bogățiile, să dezvăluie forțele morale care-i îndeamnă la fapte eroice, să zugrăvească procesul de creștere a conștiinței oamenilor muncii care, transformînd societatea, se transformă pe ei înșiși, eliberîndu-se de inruierea vechilor deprinderi și moravuri. Numai astfel literatura va putea să-și exercite marea ei acțiune educativă, înnoitoare și să îndeplinească rolul activ pe care trebuie să-l aibă în lupta pentru lichidarea influențelor capitalismului în conștiința oamenilor.

Grija pentru un bogat conținut de idei al operei literare nu poate fi despărțită de grija pentru măiestria artistică, pentru multilaterală dezvoltare a individualității creatoare a scriitorului, pentru frumusețea și bogăția limbii în care sînt scrise aceste opere.

Scriitorii și criticii trebuie să se călăuzească după cerința Congresului al II-lea al P.M.R. ca operele creatorilor „să fie făurite la un înalt nivel de măiestrie, așa cum merită temele mărețe, cărora le sînt consacrate“.

Cititorul nou, format la școala luptei revoluționare, acordă prețuirea sa tocmai acelor opere care oglindesc această luptă în toată diversitatea sa, și nu acceptă operele

ce vădese tendința de a da o imagine dulceagă, trandafirică a realității, de a prezenta drumul luptei noastre revoluționare ca o plimbare pe o șosea pavată — lucrări care în loc să arate calea rezolvării contradicțiilor între vechi și nou și a învingerii greutăților inerente perioadei de construire a socialismului, le trec sub tăcere.

Masa cititorilor, al căror grad de cultură, exigență artistică și ideologică cresc neconținut, respinge și critică cu asprime acele cărți care nu știu să deosebească esențialul de neesențial, fenomenele trecătoare de cele ce se dezvoltă și triumfă în realitatea noastră. Asemenea cărți nu sînt în stare să reflecte în chip realist lupta între vechi și nou, să afirme victoria inevitabilă a noului în imagini artistice convingătoare. Ele duc la pierderea simțului proporțiilor și a perspectivei istorice, la prezentarea exagerată a ceea ce este negativ, abject sau morbid și nu arareori la denigrarea realității.

Realismul socialist asigură cea mai deplină reflecție a adevărului obiectiv. El nu are nimic comun cu atitudinea obiectivist-burgheză față de realitate a așa-zisei teorii a „adevărului integral“.

Partidul educă pe scriitori în spiritul dezvăluirii și înfățișării adevărului vieții în lucrările lor. Cu cît mai clar și mai conștient se situează scriitorul de talent în creația sa de partea forțelor înaintate ale societății, cu atît mai adînc va reuși să descopere și să redea în toată complexitatea lui adevărul despre realitatea noastră. Realismul socialist cere creatorului să participe activ la transformarea realității, inspirînd cititorilor săi optimismul revoluționar și dîndu-le claritatea țelului și perspectivei, nestrămîtata convingere în victoria marilor idealuri ale umanității. Pentru ca aceste sarcini să fie îndeplinite sînt necesare studierea și cunoașterea profundă a vieții de cître scriitor, contactul permanent cu oamenii muncii, o participare activă la viața obștească.

Nimic nu poate dăuna mai mult creației unui scriitor decît lipsa de contact cu realitatea, cu munca eroică și viața de toate zilele a muncitorilor și țaranilor, decît închiderea scriitorului într-un cerc strîmt de așa-zise interese „pur literare“.

Cetățean al patriei sale socialiste, purtător al ideilor înaintate ale timpului său, scriitorul este pârtaș activ la marea luptă pentru triumful deplin al ideologiei clasei muncitoare. La unii scriitori se manifestă confuzii ideologice alimentate de existența în țara noastră a rămășițelor claselor exploatatoare, cît și de influențe ale ideologiei claselor exploatatoare dinafară. Conștienți de marea însemnătate a literaturii în lupta ideologică, scriitorii trebuie să combată cu maximă hotărîre tendințele de liberalism față de naționalism, față de recidivele de decadentism și apolitism.

Este necesară o mai intensă muncă de însușire și aprofundare de cître scriitori și critici a învățaturii marxist-leniniste și, în special, a teoriei marxist-leniniste a cunoașterii, însușirea temeinică a obiectivelor partidului, a liniei sale generale, pentru a putea mobiliza prin creațiile lor pe oamenii muncii la înfăptuirea politicii partidului.

Un rol de seamă în lupta pentru înflorirea literaturii îi revine criticii literare. Literatura noastră are nevoie de o critică combativă, care să analizeze în spirit partinic operele literare apărute, să susțină cu tărie tot ceea ce e nou și înaintat, să descopere și să combată cu fermitate tendințele de cocoloșire a lipsurilor de care suferă unele cărți în ce privește conținutul lor de idei și nivelul de măiestrie artistică. Criticii literari au sarcina de a contribui la aprofundarea și dezvoltarea principiilor esteticii marxist-leniniste, de a aborda cu curaj problemele reflecției adevărului vieții, ale tipicului și individualizării artistice, ale măiestriei, de a analiza și sintetiza cu competență experiența drumului rodnic parcurs de literatura noastră în anii de la eliberarea țării.

Din critica literară trebuie înlăturat cu desăvîrșire dogmatismul, care împinge literatura la scheme și gîtuiește elanul creației artistice. Trebuie eliminate manifestă-

rile de tămiere reciprocă și de spirit de grup, care împiedică lupta liberă și principială de opinii de pe pozițiile realismului socialist.

Partidul condamnă cu asprime critica distructivă, fără de teme, lipirea de etichete, metodele birocratice, administrative în îndrumarea creației literare, ignorarea trăsăturilor specifice ale creației literare și tendințele de nivelare și uniformizare a ei. În orientarea vieții literare partidul se călăuzește după principiile leniniste asupra literaturii.

O deosebită atenție trebuie acordată valorificării moștenirii literare. Partidul a combătut cu tărie tendințele de negare a moștenirii literare progresiste, disprețul față de valorile culturale ale trecutului. În același timp trebuie respinse tendințele de însușire necritică a întregii literaturi din trecut, sau a întregii opere literare a unor scriitori ai trecutului.

În opera de valorificare critică a moștenirii literare, ca și în opera de valorificare a creației literare din alte țări, urmăm învățătura lui Lenin cu privire la existența a două culturi în fiecare cultură națională, în societatea împărțită în clase antagoniste.

Congresul scriitorilor va dezbate problemele legate de activitatea Uniunii Scriitorilor din R.P.R. Congresul va contribui fără îndoială la îmbunătățirea muncii Uniunii Scriitorilor care trebuie să se ridice la nivelul răspunderii înalte ce-i revine în dezvoltarea creației literare pe drumul arătat de partid, în ridicarea măiestriei artistice a scriitorilor, în întărirea rolului activ al literaturii în construirea societății socialiste.

O latură deosebit de importantă a activității Uniunii Scriitorilor este educarea și formarea tinerei generații de scriitori, ridicarea de noi talente din rîndurile oamnelor muncii.

Uniunea Scriitorilor trebuie să stringă neconținut legăturile frățesti ale scriitorilor noștri cu scriitorii sovietici și cu scriitorii din țările de democrație populară, să dezvolte legăturile cu scriitorii din toate țările, contribuind astfel la întărirea păcii și prieteniei între popoare.

Urăm Congresului scriitorilor din R.P.R. spor la muncă și deplin succes în lucrările sale.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român își exprimă încrederea deplină că scriitorii vor fi la înălțimea înaltei lor misiuni, că își vor închina tot talentul lor cauzei construirii socialismului în patria noastră, cauzei păcii și progresului.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

Rezoluția Congresului scriitorilor din R. P. R.

În cei doisprezece ani care au trecut de la eliberarea patriei, poporul nostru a dobîndit, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, însemnate victorii în toate domeniile vieții și a devenit un factor de seamă în lagărul mondial al socialismului.

Primul Congres al Scriitorilor din R.P.R. constată cu bucurie că în cadrul acestor succese literatura a realizat izbinzi însemnate. Continuînd și dezvoltînd marile și glorioasele tradiții realiste ale literaturii noastre, scriitorii și-au făcut din marea cauză a slujirii poporului muncitor și a construirii socialismului o cauză de onoare. Au fost create — în cele mai felurite genuri — numeroase opere care sînt o contribuție de seamă în tezaurul culturii patriei.

Prin însușirea realismului socialist, atît în literatura romînă, cit și în literatura

naționalităților conlocuitoare, s-au creat opere care oglindesc veridic multe din aspectele luptei poporului în această epocă de făurire a unei noi vieți. Tot mai mult eroul principal al literaturii noastre devine poporul, omul nou, constructor al socialismului.

Toate aceste succese, obținute în lupta împotriva ideologiei burgheze și a teoriilor estetizante, n-ar fi fost cu puțință fără îndrumarea neîntreruptă și grija plină de dragoste a partidului.

Succesele literaturii noastre sînt cu atît mai însemnate cu cit am avut de dus la capăt sarcini de creație cu totul noi.

De mare folos ne-a fost și ne este valorificarea experienței bogate a scriitorilor sovietici, deschizători de drum pentru literatura realismului socialist.

Prin cîștigarea libertății politice și sociale de către poporul nostru avem azi o literatură cu adevărat liberă, în care scriitorii de toate generațiile își dezvoltă multilateral înclinațiile artistice, putînd astfel servi cauza poporului cu toate puterile lor creatoare.

Congresul constată că pe lingă toate realizările, munca scriitorilor mai prezintă încă lipsuri serioase. Astfel, literatura nu reflectă îndeajuns prefacerile revoluționare prin care trecem, schimbările profunde ce se petrec în sufletul omului nou, constructor al socialismului, atitudinea lui morală deosebită, problematica inedită a vieții contemporane care-l frămîntă și căreia izbutește să-i răspundă într-un spirit nou. Aspecte noi ale vieții, conflicte dramatice între nou și vechi, probleme de mare actualitate nu sînt reflectate cu destulă putere în creația literară. Chipul omului înaintat, care muncește cu eroism și abnegație la construirea patriei noastre socialiste, nu e încă înfățișat în întreaga lui bogăție. Mai apar cărți plate, cenușii, schematice, care sărăcesc realitatea și nu răspund cerințelor legitime ale cititorilor. Cu toate progresele realizate în ultima vreme, critica literară nu sprijină cu destulă fermitate literatura, nu luptă îndeajuns pentru orientarea ei justă, nu dezbate cu destulă îndrăzneală problemele estetice ale realismului socialist și ale întregii mișcări artistice contemporane.

În etapa actuală a dezvoltării literaturii noastre se ridică pentru scriitorii din R.P.R. noi și mari sarcini de răspundere. Rolul deosebit al literaturii în educarea masei muncitoare în spiritul socialismului, pentru lichidarea rămășițelor capitalismului în conștiința oamenilor crește considerabil.

Pentru a putea fi cu adevărat scriitori ai epocii socialiste, trebuie să oglindim, așa cum ne îndeamnă Comitetul Central în salutul său, cu o și mai mare expresivitate, tabloul vieții noastre, atît de amplu și de bogat. Mărețe sînt sarcinile stabilite de Congresul al II-lea al partidului, în domeniul dezvoltării construcției socialiste, transformării socialiste a agriculturii, înfloririi culturii, ridicării neîntrerupte a nivelului de trai, întăririi puterii democratice. Aceste sarcini însușesc în muncă muncitorii, țăranii și intelectualii patriei noastre, iar pentru noi, scriitorii, ele sînt nesecate și luminoase izvoare de inspirație. A izbuti ca prin mijloacele specifice ale literaturii, într-o expresie originală, de o înaltă ținută artistică, să milităm pentru îndeplinirea acestor sarcini, este o datorie de onoare față de popor.

Scriitorii sînt chemați să pătrundă mai adînc în inima oamenilor muncii, să cunoască și să reflecte multilateral și profund gîndurile și sentimentele oamenilor, cafe, luptînd cu greutate și neajunsuri, înfruntînd natura, schimbă și infrumusețează reîncetat fața patriei.

Scriitorii trebuie să trăiască cu intensitate problemele vieții contemporane, să participe în mod creator la lupta pentru construirea unei lumi noi, să cunoască îndeaproape și amănunțit oamenii și faptele lor. Pătrunși de spirit de partid, scriitorii au îndatorirea de a prezenta în imagini artistice adevărul vieții în toată plenitudinea lui, de pe înaintatele poziții de luptă ale clasei muncitoare. De pe aceste poziții ei sînt datori să combată fără nici o îngăduință tendințele negativiste, de denigrare a realității și de minimalizare sceptică a realizărilor poporului, cit și tendințele de poleire a realității, de ascundere a lipsurilor și contradicțiilor.

În lumina sfaturilor cuprinse în salutul Comitetului Central devine și mai limpede pentru toți scriitorii că nu se pot duce la îndeplinire aceste sarcini de mare răspundere, fără ridicarea continuă a nivelului măiestriei artistice. Nu poate fi de folos poporului literatura plată, plictisitoare, inexpressivă. Opera de artă oglindește

intr-un chip propriu, specific, realitatea și ea nu trebuie să fie o simplă ilustrare a unor idei generale, ci să facă să trăiască o mare bogăție ideologică, în fapte și oameni vii, puternic individualizați. Avem datoria să încurajăm cu toată căldura afirmarea cit mai viguroasă a unui număr de personalități artistice distincte, cultivarea atentă și perseverentă a unei mari varietăți de curente, stiluri și genuri literare și promovarea artei, în toată diversitatea ei de pe platforma realismului socialist, împotriva oricărei îngustimi dogmatice. O grijă excepțională trebuie să avem pentru păstrarea și îmbogățirea tezaurului scump al limbii noastre literare.

Trebuie să facem cit mai mult loc imaginației creatoare, sensibilității, originalității în tratarea aspectelor celor mai diverse ale vieții din jurul nostru.

În activitatea noastră literară să avem mereu în față sarcinile puse de partid căminilor muncii și să ne călăuzim după învățătura partidului. Să apărăm ca lumina ochilor puritatea ideologică a literaturii. Congresul scriitorilor condamnă cu asprime abaterile de la principiile marxism-leninismului în problemele artei, tendințele liberaliste și concesiile făcute ideologiei burgheze. Totodată, scriitorii își afirmă hotărârea de a lupta de pe pozițiile marxism-leninismului, împotriva dogmatismului, a îngustimii de vederi, ca și împotriva oricăror încercări de a înlocui, în dezbaterile problemelor literare, lupta deschisă de opinii, argumentarea principală, prin sentințe scolastice și alte asemenea metode străine scriitorilor devotați luptei poporului.

Criticii noștri au datoria să promoveze o critică combativă care să studieze cu dragoste și să analizeze principial, mult mai atent, operele literare apărute, să susțină cu tărie tot ce e nou și înaintat în ele, să descopere și să combată cu fermitate tendințele de ascundere a lipsurilor de care suferă creația literară în ceea ce privește conținutul de idei și măiestria artistică.

Criticii trebuie să aprofundeze și să dezvolte principiile esteticii marxist-leniniste, să ajute scriitorilor să valorifice experiența literaturii mondiale contemporane, să folosească din ea tot ce constituie o realizare prețioasă a spiritului uman și să dea o atenție deosebită operei de preluare, în spirit critic, a moștenirii noastre literare.

Împlinirea acestor sarcini va depinde în mare măsură de activitatea Uniunii Scriitorilor și a conducerii sale. Astfel, în noul comitet vor trebui să fie dezvoltate colaborarea principială în spirit colectiv și analiza problemelor fundamentale ale literaturii, asigurându-se astfel ca Uniunea Scriitorilor să fie cu adevărat forul de conducere al vieții literare. Noul comitet are sarcina de seamă de a stimula pe toate căile, spiritul dezbaterilor creatoare în secțiile de creație, filialele și organele de presă ale Uniunii. Ocupându-se mult mai îndeaproape de nevoile materiale și spirituale ale scriitorilor comitetul are datoria să lupte împotriva metodelor de tutelare măruntă și administrativă a creației, cit și împotriva spiritului de grup, a „biserițuțelor“ literare, a relațiilor neprincipiale și netovărășești între scriitori.

O grijă deosebită va trebui să fie acordată dezvoltării literaturii naționalităților conlocuitoare. Parte integrantă a culturii socialiste din R.P.R., literatura naționalităților conlocuitoare a dat pînă acum opere remarcabile — rezultat al politicii leniniste a P.M.R. în problema națională. Scriitorii maghiari, germani, sirbi au în față probleme de creație asemănătoare cu cele pe care le rezolvă scriitorii romîni, dar au și unele probleme specifice. Prin acțiuni adecvate, conducerea Uniunii Scriitorilor va trebui să ajute scriitorilor naționalităților conlocuitoare să rezolve aceste probleme și să valorifice tradițiile culturilor naționale respective, pentru a putea cîștiga noi succese pe drumul realismului socialist.

Tineretul este schimbul nostru de miine. De aceea, Uniunea Scriitorilor trebuie să aibă o grijă continuă pentru dezvoltarea tinerelor talente literare, ca și pentru educarea lor în spiritul ideologiei marxist-leniniste.

Viața literară cere ca Uniunea Scriitorilor să se ocupe cu mult mai mare atenție de îndrumarea ideologică a publicațiilor ei, avînd grijă să împiedice alunecarea lor pe panta spiritului de grup. Publicațiile Uniunii Scriitorilor trebuie să alcătuiască un tot unic și combativ, în lupta pentru ridicarea continuă a nivelului ideologic și artistic al literaturii.

Noua literatură a R.P.R. face parte integrantă din literatura progresistă universală. Ea nu se poate dezvolta decît într-o legătură cit mai strînsă cu tot ce este

înaintat în literatura întregii lumi. Este de datoria noii conduceri a Uniunii Scriitorilor să dezvolte multilateral legăturile noastre cu reprezentanții marii literaturi a Uniunii Sovietice, cu scriitorii din țările de democrație populară și cu toți scriitorii progresiști din lumea întreagă.

Congresul imputernicește conducerea Uniunii Scriitorilor să studieze cu cea mai mare atenție toate propunerile și criticile făcute în cadrul dezbaterilor și să ia măsurile corespunzătoare.

Încheindu-și lucrările, Congresul exprimă, în numele tuturor scriitorilor, adincă recunoștință Partidului Muncitoresc Român și Comitetului său Central, pentru grija și îndrumarea continuă acordată. Congresul asigură poporul muncitor și partidul că scriitorii nu se vor da înlături de la nici un efort pentru a dezvolta tezaurul cultural al patriei noastre, pentru a fi astfel demni de epoca marilor înfăptuiri, de epoca de construire a socialismului, de epoca victoriei nemuritoarelor idei ale marxism-leninismului.

Salutul adresat C. C. al P. M. R. de către Congresul scriitorilor din R. P. R.

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

Scriitorii din Republica Populară Română, întruniți în primul lor Congres, mulțumesc din adincul inimii Partidului Muncitoresc Român și Comitetului său Central pentru tot ceea ce au făcut și fac în vederea înfloririi continue a literaturii romine.

Congresul a constatat cu bucurie că drumul pe care s-a dezvoltat literatura noastră nouă a asigurat succesele mari ale creației noastre. Este clar că operele literare cu care se mîndrește poporul nostru au fost cu puțință prin îndrumarea atentă, neconținută și prin grija părintească purtată de partid literaturii și fiecărui scriitor în parte. Partidul a pus preocuparea față de creația literară în rîndul marilor sale preocupări pentru transformările istorice ale vieții din țara noastră. Partidul ne-a ajutat să pătrundem mai adinc în esența vieții poporului nostru și să realizăm o literatură de înaltă valoare artistică pusă în slujba poporului. Viața cea nouă a poporului a dat aripi inspirației și fanteziei creatoare, a descătușat toate energiile care vor să slujească adevărului. Numai astfel s-a putut crea o atît de strînsă coeziune ideologică în frontul nostru literar, numai astfel s-au putut aduna într-un singur mînunchi toate talentele, scriitorii din toate generațiile, reprezentanții poporului român și ai tuturor naționalităților conlocuitoare din R.P.R.

Noi, scriitorii, ne exprimăm sentimentele de profundă mulțumire și dragoste și ne însușim pe deplin nobilele sarcini pe care Comitetul Central al P.M.R. ni le-a pus în față în salutul adresat Congresului.

Călăuzindu-ne după sfaturile înțelepte ale partidului noi mergem înainte prin eforturi susținute și prin dezbateri creatoare, dezvoltînd varietatea genurilor literare, a stilurilor și curențelor în cadrul realismului socialist, înlăturînd lipsurile și greșelile activității noastre, pentru îmbogățirea tezaurului literaturii noastre cu noi opere care să zugrăvească munca minunată a poporului și să-l însuflețească în făurirea socialismului.

Trăiască prietenul scriitorilor, conducătorul luptei pentru fericirea poporului nostru — Partidul Muncitoresc Român !

Trăiască literatura legată de cauza poporului, literatura omului nou dintr-o țară nouă și increzătoare în viitorul ei !

CONGRESUL SCRITORILOR
DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
www.cimec.ro